

Statens helsepersonellnemnd - HPN-2014-54

Myndighet	Statens helsepersonellnemnd - Vedtak.
Dato	2014-09-23
Doknr/publisert	HPN-2014-54
Stikkord	Advarsel til lege - brudd på opplysningsplikten til tilsynsmyndighetene. Stadfestet Helsepersonelloven § 56 jf. § 30.
Sammendrag	Klageren hadde unnlatt å etterkomme Fylkesmannens og Statens helsetilsyns gjentatte anmodninger om utlevering av sju pasientjournaler i forbindelse med en tilsynssak vedrørende klagerens rekvirering av vanedannende legemidler. Han hadde isteden valgt å utlevere kopier av spesialisterklæringer mv. og gi skriftlige uttalelser. Ved å ikke gi de opplysningene han var bedt om, hindret klageren muligheten for tilsyn og kontroll med hans virksomhet som lege.
Saksgang	Saksnummer: 14/54
Parter	Klager: født 1946.
Forfatter	Leif Otto Østerbø, Heidi Talsethagen, Anne Marie Due, Marte Kvittum Tangen, Øystein Kilander, Rune Raudeberg, Atle Larsen.

Saken gjelder: Klage over Statens helsetilsyns vedtak av 17. januar 2014 om advarsel til lege, jf. lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 56

Den 23. september 2014 traff Statens helsepersonellnemnd enstemmig følgende

VEDTAK:

Statens helsetilsyns vedtak av 17. januar 2014 stadfestes.

Saksforholdet:

Klageren er utdannet lege ved Universitetet i V og fikk autorisasjon som lege den 22. april 1977. Han er spesialist i psykiatri og arbeider i privat praksis.

Tilsynssak ble opprettet etter at Fylkesmannen i W den 26. februar 2013 mottok en bekymringsmelding om klagerens rekvirering av vanedannende legemidler. Fylkesmannen i W innhentet oversikt fra apotek i W over klagerens rekvirering av legemidler i gruppe A og B for perioden fra 1. februar 2012 til 31. januar 2013. I den forbindelse ba Fylkesmannen i W i brev av 9. juli 2013 klageren om uttalelse til saken og kopi av journalene til sju navngitte pasienter. På grunn av manglende svar, ble det purret i brev av 23. august 2013. I brev av 14. september 2013 til Fylkesmannen i W, ga klageren en uttalelse til saken, men utleverte ikke de sju pasientjournalene. Fylkesmannen i W purret for andre gang i brev av 18. september 2013.

I brev av 16. oktober 2013 til Statens helsetilsyn, orienterte Fylkesmannen i W om at klageren ikke hadde etterkommet anmodningene om utlevering av de sju pasientjournalene. Statens helsetilsyn sendte i brev av 31. oktober 2013 klageren en orientering om opplysningsplikten og varslet samtidig om at man ville vurdere å gi klageren en advarsel hvis han fortsatt unnlot å sende inn de etterspurte pasientjournalene. I brev av 10. november 2013 til Fylkesmannen i W, ga klageren på nytt en uttalelse til saken og la ved kopier av legeerklæringer m.v. for de sju aktuelle pasientene, men ikke de etterspurte pasientjournalene.

Statens helsetilsyn ga i vedtak av 17. januar 2014 klageren en advarsel etter helsepersonelloven § 56. Klageren hadde ikke etterkommet tilsynsmyndighetenes anmodning om å gi opplysninger i en tilsynssak, og det forelå dermed brudd på helsepersonelloven § 30.

Klageren påklaget avgjørelsen i brev av 5. februar 2014. Statens helsetilsyn fant ikke grunn til å endre vedtaket, og oversendte den 21. februar 2014 saken til Statens helsepersonellnemnd for klagebehandling.

Statens helsetilsyn viser til at klageren ikke har gitt tilsynsmyndighetene de opplysningene de har bedt om. Det foreligger derfor brudd på opplysningsplikten i helsepersonelloven § 30.

Det er sendt flere brev og purringer til klagerens offisielle kontoradresse, og klageren er bedt om å gi opplysninger i medhold av helsepersonelloven § 30. Statens helsetilsyn legger til grunn at brevene er mottatt.

Klagerens unnlattelse av å etterkomme tilsynsmyndighetenes anmodninger hindrer tilsynsmyndighetenes kontroll med om klagerens praksis med rekvirering av vanedannende legemidler er forsvarlig.

Klageren viser til at han i løpet av sin tid som lege, aldri har blitt bedt om å legge frem papirjournaler. Det har alltid vært tilstrekkelig med kopier av omfattende spesialisterklæringer.

Da den første henvendelsen fra Fylkesmannen i W kom, besvarte han den umiddelbart. Senere spørsmål om de sju pasientjournalene er også besvart, og kopier av erklæringer mv. for hver av de sju pasientene er sendt inn. Hvis en representant for tilsynsmyndighetene selv kommer til kontoret, vil klageren gi innsyn i pasientjournalene.

Klageren reagerer videre på at han ikke fikk uttale seg før vedtaket om advarsel ble truffet.

Avslutningsvis ønsker klageren at nemnda oppnevner to sakkyndige for bistand i saken.

Statens helsepersonellnemnds vurdering:

Nemnda har vurdert om vilkårene for å gi advarsel er oppfylt, jf. helsepersonelloven § 56. Etter denne bestemmelsen kan advarsel gis hvis klageren forsettlig eller uaktsomt har overtrådt sine plikter etter helsepersonelloven, og pliktbruddet er egnet til å medføre fare for sikkerheten i helse og omsorgstjenesten, til å påføre pasienter eller brukere en betydelig belastning, eller til i vesentlig grad å svekke tilliten til helsepersonell eller helse- og omsorgstjenesten.

Helsepersonelloven § 30 gir helsepersonell en plikt til å utlevere alle de opplysninger som anses påkrevd for å føre tilsyn med helsepersonells virksomhet.

Brev og purringer er sendt til klagerens kontoradresse. Klageren har ikke bestridt at henvendelsene er mottatt. Til tross for flere anmodninger, purringer og et forhåndsvarsel om advarsel, har klageren unnlatt å utlevere de sju etterspurte pasientjournalene.

Nemnda finner etter dette at klageren har brutt opplysningsplikten etter helsepersonelloven § 30.

Klageren har forsettlig unnlatt å etterkomme plikten til å utlevere pasientjournalene. Han har med det hindret muligheten for tilsyn og kontroll med klagerens virksomhet som lege. Klagerens unnlattelse er egnet til å medføre fare for sikkerheten i helsetjenesten og til å påføre pasienter betydelig belastning. Pliktbruddet er også egnet til i vesentlig grad å svekke tilliten til helsepersonell og til helse- og omsorgstjenesten.

Vilkårene for å gi klageren en advarsel er oppfylt, jf. helsepersonelloven § 56. Det må også vurderes om advarsel *skal* gis.

Etter nemndas vurdering er advarsel ikke et uforholdsmessig inngrep i denne saken. Det fremgår av lovens forarbeider at formålet med advarsel er «å reagere på en alvorlig overtredelse av pliktregler og bidra til å forhindre fremtidige pliktbrudd av denne art», jf. Ot.prp.nr.13 (1998-1999) side 170 punkt 20.2.1. Helsepersonells opplysningsplikt etter helsepersonelloven § 30 er et sentralt virkemiddel for tilsynsmyndighetenes mulighet til å kontrollere og sikre at yrkesutøvelsen skjer på en forsvarlig og trygg måte. Klageren har, til tross for flere henvendelser fra tilsynsmyndighetene, ikke gitt de opplysningene han er bedt om. Etter en samlet vurdering har nemnda kommet til at klageren skal gis en advarsel.

Klageren har mottatt en rekke brev av fra både Fylkesmannen i W og Statens helsetilsyn. I Statens helsetilsyns brev av 31. oktober 2013 ble han orientert om konsekvensene av å unnlate å utlevere pasientjournalene og varslet om at det ble vurdert å gi ham en advarsel, herunder hvilket faktum en eventuell advarsel ville bygge på. Etter nemndas vurdering er klageren dermed gitt flere anledninger til å uttale seg til saken før vedtaket ble truffet, og hans anførsel om manglende kontradiksjon kan ikke føre frem.

Nemnda har tilstrekkelig kompetanse til å vurdere de spørsmål saken reiser, og har ikke sett behov for å oppnevne to sakkyndige for bistand, slik klageren har anført.

Klagen har ikke ført frem, og det påklagede vedtaket stadfestes.